

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1427/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Добривоје Трајковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Владимир Здравковић, адвокат из ..., ради исплате минималне зараде и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1477/2018 од 18.04.2019. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1477/2018 од 18.04.2019. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П1 924/2011 од 22.07.2016. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиљи исплати неисплаћену зараду за период од 01.06.2003. године до 31.08.2003. године, са каматом, како је изреком наведено, накнади јој штету у износу од 15.705,00 динара, на име неисплаћеног годишњег одмора за 2002.годину са каматом, како је изреком наведено, те да јој упише стаж у раду књижицу и уплати доприносе за инвалидско и пензионо осигурање и преда образац М4, за период наведен у изреци и исплати јој трошкове поступка у износу од 79.000,00 динара. Одбијен је тужбени захтев тужиље да јој тужени исплати 2.376,00 динара, на име неисплаћених зарада за период од 01.09.2003. године до 13.09.2003. године са каматом и уплати јој доприносе за пензијско и инвалидско осигурање, све како је изреком наведено.

Апелациони суд у Нишу је пресудом Гж1 1477/2018 од 18.04.2019. године, одбио жалбе тужиље и туженог и потврдио првостепену пресуду. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, сагласно члану 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04, 111/09), који се у овој парници примењује на основу члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14).

Тужиља је поднела одговор на ревизију.

Апелациони суд у Нишу решењем Р4 133/2019 од 04.06.2020. године није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији туженог у смислу члана 395. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП, у вези члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 55/14), и утврдио да ревизија није дозвољена.

Побијана другостепена пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 1477/2018 донета је 18.04.2019. године, након што је 31.05.2014. године ступио на правну снагу и почео да се примењује Закон о изменама и допунама Закона о парничном поступку, у коме је чланом 23. став 3. прописано да је ревизија дозвољена у свим поступцима (укључујући и радно-правне спорове који се не односе на заснивање, постојање и престанак радног односа) у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. Како је у конкретном случају побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП, дозвољеност ревизије се цени према вредносном цензусу прописаном чланом 23. став 3. наведеног Закона.

Тужба ради исплате зараде и накнаде штете поднета је суду 30.10.2003. године, а вредност предмета спора која се ревизијом побија износи 29.961,00 динара.

Имајући у виду да је вредност предмета спора очиглено испод вредности цензуса од 40.000 евра прописаног чланом 23. став 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставом првом изреке.

Тужилци не припадају трошкови одговора на ревизију, јер исти у смислу члана 150. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић